

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De tumultu qui propter scelestum Anatolium fiebat. Cap. XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

ἄκοι μίτωρ dicitur, vitam valde inopem & austeram trāsegerat: cuius temporibus nihil in statu ecclesię nouatū fuit.

De terræmotu in Antiochiā regnante Tiberio.

Caput XVII.

ANtiochiā potrò, & Daphnæ, quæ est illi finitima, ad tertium annum imperij Tiberij Cæsaris tam ingens terræmotus in ipsa meridie extitit, vt Daphne tota, eius vi & impetu concideret, & Antiochiæ ædificia tam publica, quàm priuata ad terrā vsque distrumperentur illa quidem, sed non ita tamen, vt ad solum ruerent. Acciderunt præterea tum Antiochiæ, tum Constantinopoli alia nonnulla, quæ longum sermōnem requirunt: quæ quidem certe vtrāque urbem grauius exagitarunt, & in maximas turbas coniecerunt: atque vt ex diuino quodam zelo orta sunt, sic exitum habuere planè admirabilem, de quibus deinceps verba facturus sum.

De tumultu qui propter scelestum Anatolium

fiebat. Cap. XVIII

ANatolius quidam, vir primum quidem plebeius & mollis, postea verò ad magistratus & alia munera obeunda subdolè, nescio quo modo, arrepsit, & Antiochiæ ætatem traduxit. Quo in loco res, quas habebat in manibus, sedulo executus est. Vnde cum Gregorio eius urbis antistitæ maximam conflauit familiaritatē: perfæpeq; illū adiit, partim gratia de negocijs suis colloquēdi, partim vt maiorem authoritatem ex crebra eius consuetudine sibi conciliaret. Iste Anatolius hostias simulachris immolasse fortè deprehensus est: qui cum vocaretur in quæstionem, homo impius, præstigiator, & infinitis inuolutus sceleribus repertus fuit. Et tamè parū aberat, quin & ipse, & sui oēs (habuit nāq; alios sui similes, qui idolis ita de sacrificasse manifestò tenebātur) liberi dimissi fuissent, nisi populus excitato tumultu, omnia turbis ita miscuisset,

Qq 2 vt con-

EVAGR. HISTORIAE

111
 vt consilium de illis impiis in itum eo pacto diremptū esset. Quinetiam contra Gregorium Episcopum clamores tolluntur: eum consilij Anatolij participem fuisse palam praedicatur. Porro autem execrabilis dæmō, humanæ vitæ perturbator, nonnullos induxerat, vt victimis immolâdis cum Anatolio se socios adiungerent. Hinc Gregorius in maximum venit discrimen, populo eum grauissimè exagitante infestanteque: hinc etiam tam vehemens in illum mouebatur suspicio, vt Imperator ipse Tiberius coram ex ore Anatolij rei veritatem expiscari laboraret. Mandatum igitur dat, vt Anatolius & sui omnes Constantinopolim quàm celerimè aduentarent. Quibus rebus cognitis, Anatolius ad imaginem quâdam Mariæ Deiparæ fune in carcere sublimem appensam accurrens, manibus à tergo complicatis se ei supplicare precesque adhibere ostendit. Illa autem eum velut sacrilegum detestata, & vt Deo inuisum coarguens, penitus abs se auertit: spectaculum planè horribile, & sempiternæ memoriæ prodendum. Quod quidem à prædialijs militibus, & ab his, quibus illius custodia cōmissa fuit visum est, & ab eisdem, omnibus alijs diuulgatum. Apparuit item Deipara re ipsa nonnullis alijs fidelibus, eosque contra scelestum illum incitauit, inquiens, Anatolium filium suum contumelijs afficere. Vbi verò Anatolius ad urbem Constantinopolim deductus fuit, & ibi verberibus supra modum cæsus, nihil contra Episcopum potuit dicere, ipse cum suis maioris tumultus & seditionis planè popularis ciuitati author & causa exitit. Nam cum quidam illorum sententiam haberent de se pronuntiatam, vt non morte, sed exilio duntaxat mulctarentur, populus diuino quodâ zelo incensus, omnia turbare, bile & iracundia exardescere, exilioque damnatos rapere cœpit: qui in nauem piscatoriam impositi, totius populi suffragijs viui ignis tradebantur incēdio. Contra Imperatorem porro & Eutichium Episcopum suum, tanquam fidei proditores grauitè vociferari. Nec dubium quin & Eurychium, & eos, quibus potestas in Anatolium cum suis inquirendi permisa fuit (istos nanque in singulis locis conquirere, & vndique circumfidere cœperunt) prorsus è medio sustulissent, nisi Dei prouidentia, quæ omnium salutem prospicit, illos è quarentium ma-

καρία
 Vide
 Bayss.

etiam manibus eripuisset, & tam ingentis populi multitudinis furorem pedetentim sedauisset: Siquidem ita factum est, vt neque vllum atrox facinus eorum manibus ederetur, & Anatolius primum in amphitheatro bestijs expositus, ab eisdem dilaniaretur: deinde ageretur in crucé. Neq; tamen ita finem suppliciorú sibi inflictorum repperit. Nam lupi corpus eius in terram disturbantes, (quod ante nunq; visum fuisset) pastu crudeli membratim deuorarunt. Erat autem quidam è nostris hominibus, qui prius, quàm res ista confectæ essent, dixerat, se secundum quietem vidisse, sententiam contra Anatolium ac suos à populo latá. Quin etiam vir illustris, qui Imperatoris palatio præfuit, quiq; partes Anatolij acriter admodum tuebatur, dixerat quoq; se vidisse Deipará Mariam, eáque sic ipsi locutam: quoufq; defendis causam Anatolij, qui tum me, tum filium meum tantis onerat contumelijs? Sed de his hoc modo.

De Mauricij præfectura, & eius virtutibus.

Caput XIX.

Tiberius, Iustino mortuo, corona decoratus imperatoria, Iustinianum honore propterea spoliat, quòd non tam feliciter atque antea còtra barbaros depugnauerat. Duce[m] verò Orientis designat Mauritium, qui & genus & nomen traxit ab antiqua Roma: verùm ob parentes, ex quibus proximè oriundus est, Arabissum urbem Cappadocia patriam agnouit. Vir erat prudens, ingeniosus, in rebus quibusque diligens, animo constans ac stabilis: ipsa vitæ ratione & moribus compositus, beneque cultus. Vagris etiam cupiditates sic coercuit, vt non modò rebus necessarijs & facillè parabilibus, verùm etiam alijs omnibus, quibus vita intemperans se insolenter efferre solet, abstinuerit. Vulgus hominù nò facillè admittit ad colloquiù: neque aures cuiusq; sermonibus patefecit, quippe qui sciret alterum contemptù, alterum assentionem parere. Rarò se adeundi concessit potestatem, eamque non nisi vehementer oratus largitus est. Aures sermoni superuacaneo obturauit,